

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ
Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος,
καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Ἐδεσσαίων εὐκλεῆς Ποιμενάρχης,
καὶ Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα νέον,
Καλλίνικε πανόλβιε,
πιστῶν ὁδηγέ,
ῥῦσαι τοὺς τιμῶντάς σε,
ἐκ ποικίλων κινδύνων,
νοσημάτων σώματος,
καὶ ψυχῆς ἀλγημάτων,
ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν,
τὸν ζωοδότην,
Φιλάνθρωπον Κύριον.

Δόξα Πατρί. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους;

οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις,
ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄. Καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Καλλίνικε πρόσδεξαι ἐμὴν δέησιν. Ἰωήλ»
ἸΩδὴ ἀ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἰγγρὰν διοδεύσας.

Καλλίνικε πάτερ τοὺς ὑμνητάς,
τοὺς σοὺς ταῖς λιταῖς σου,
πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν,
μὴ παύσῃ ἀεὶ διαφυλάττων,
ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου συμπτώματος.

Ἀνύσας τὸν βίον σου εὐσεβῶς,
ἀνήχθης εἰς ὕψος,
χαρισμάτων ὑπερφυῶν,
διὸ τοὺς πρὸς σέ καταφυγόντας,
τῆς σωτηρίας τὴν τρίβον ὑπόδειξον.

Λιμὴν ἀσφαλείας γενοῦ ἡμῖν,
τοῖς μέλπουσι πάτερ,
ἐν Ἐδέσση καὶ ἀλλαχοῦ,
τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ψυχῆς σου,
καὶ θεαρέστους σου πράξεις Καλλίνικε.

Θεοτοκίον

Λαὸν τὸν Ὁρθόδοξον Μαριάμ,
τῇ θείᾳ σου σκέπη,
διαφύλαξον ἐκ πολλῶν,
αἰρέσεων ὄντως ψυχοφθόρων,
ἐπινοιῶν τοῦ ἀλάστορος δαίμονος.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰοβόλους τοξεύσεις,
συκοφαντῶν ἄγιε,
τῆ ὑπομονῆ σου καὶ πίστει,
πάσας ἀντέκρουσας,
διὸ Καλλίνικε,
ἐπιδρομὰς τοῦ βελίαρ,
καθ' ἡμῶν πρεσβείαις σου,
πάσας ἀπόστησον.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν,
ὡς Ἱεράρχης παρέδωκας,
τῷ Ἀρχιερεῖ τῷ μεγάλῳ,
Χριστῷ Καλλίνικε,
διὸ καὶ εἴληφας,
τῆς ποιμανσίας τὸ δῶρον,
ὃ παράσχου ἅπαντι,
τῷ κλήρῳ Ἅγιε.

Ἰατὴρ δαιμονῶντος,
ταῖς σαῖς εὐχαῖς Ἅγιε,
ἐν τῷ Ἀγρινίῳ ἐδείχθης,
πάτερ Καλλίνικε,
ὄθεν βοῶμεν νῦν,
οἱ ταπεινοὶ σου ικέται,
ἐκ τοῦ πολεμήτορος,
ἡμᾶς προστάτευσον.

Θεοτοκίον

Κακοθήθειαν Μητῆρ,

τοῦ πονηροῦ δράκοντος,
τοῦ ἀεὶ ἡμᾶς πολεμοῦντος,
καὶ διαβάλλοντος,
παῦσον δυνάμει σου,
καὶ μηχανὰς καὶ τὰ βέλη,
ὡς καὶ τὴν ἀναίδειαν,
αὐτῶν Πανάμωμε.

Διάσωσον,
ἀπὸ κινδύνων Καλλίνικε Ἱεράρχα,
τοὺς ἐν πίστει ζητοῦντας τὴν σὴν μάκαρ βοήθειαν,
σὺ γὰρ ὑπάρχεις,
ἡμῶν πατὴρ θεοφόρε.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Ποιμὴν συνετός,
καὶ κῆρυξ ἱερώτατος,
καὶ φύλαξ στερρός,
τῆς ὀρθοδόξου πίστεως,
Καλλίνικε μακάριε,
ἀνεδείχθης δυνάμει τοῦ Πνεύματος·
ὄθεν Πάτερ μὴ παύση ταῖς λιταῖς,
ἡμᾶς ἀπαλλάττων ἐκ τῶν θλίψεων.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπαξίως Καλλίνικε,
ἐπὶ θρόνον ἦρθης τῆς Μητροπόλεως,
τῆς Ἐδέσσης ἦν πρεσβείαις σου,
φύλαττε ἐκ πάσης περιστάσεως.

Πρακτικαῖς ὑποθήκαις σου,
καὶ πολλῇ ἀγάπῃ τοὺς προσιόντας σοι,
καθ' ἡμέραν ἐπεστήριξας,
οὓς καὶ νῦν Καλλίνικε βοήθησον.

Ῥώμην δίδου Καλλίνικε,
τοῖς ἀσπαζομένοις τὸ σὸν εἰκόνισμα,
καὶ αἰτοῦσι καὶ τὴν χάριν σου,
ἐν τῷ βίῳ τούτων ἀξιότιμε.

Θεοτοκίον

Ἦλοθύμως Πανάχραντε,
σοὶ τὸ χαῖρε ἅπαντες ἀναμέλομεν,
καὶ ἐν πίστει ἐξαιτούμεθα,
τῶν ἀσθενειῶν ἡμῶν τὴν ἴασιν.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Στόμα τοῦ Χριστοῦ,
ἀνεδείχθης καὶ διδάσκαλος,
κατηγήσας τὸν φιλόχριστον λαόν·
διὸ βίον ἡμῖν ἔμπνευσον θεάρεστον.

Δώρησαι ἡμῖν,
ταῖς πρεσβείαις σου Καλλίνικε,
τὴν πρὸς Κύριον σεμνὴν ὑπακοήν,
καὶ ἐλπίδα παραδείσου ἀξιάγαστε.

Ἐπαρον σοφέ,
φοβῶν τὰ ἐνεργήματα,
τῶν ἐν πίστει τὴν σὴν κλῆσιν σταθηρῶς,
καθ' ἡμέραν κεκλημένων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Ξένη καὶ φρικτή,
ἡ λοχεία σου Πανύμνητε,
ἡ βαστάσασα τὸν Κτίστην του παντός,
ὄν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ῥδὴ σ' . Τὴν δέησιν.

Ἀκύμαντον,
ταῖς λιταῖς σου Ἅγιε,
τοῖς ἰκέταις σου Καλλίνικε δίδου,
τὴν ἐπὶ γῆς διαβίωσιν Πάτερ,
καὶ τῆς ψυχῆς εὐρωστίαν καὶ ἄνεσιν.
Σὺ γὰρ Καλλίνικε σεμνέ,
ἐγεγόνεις εἰρήνης τὸ πρότυπον.

Ἰῶνται,
ἐξ ὀδυνῶν τοῦ σώματος,
καὶ ἐξ ἄλλων τῆς ψυχῆς ἀλγημάτων,
οἱ καταφεύγοντες πίστει ἐν τάφῳ,
ἐν τῇ Ἐδέσσει Καλλίνικε ἅγιε,

τῶν σῶν ὀστέων τῶν ζωηρῶν,
καὶ μεστῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ἐπόπτευσον,
σταθρῶς δυνάμει σου,
τὴν λαχοῦσάν σοι Καλλίνικε πάτερ,
ἐπισκοπὴν τῆς Ἐδέσσης καὶ Πέλλης,
καὶ Ἀλμωπίας ὁμοῦ ἀξιάγαστε,
πατὴρ γὰρ ὤφθης προσηνής,
τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον

Μαρία,
τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα,
καὶ μαρτύρων σταθρὰ βακτηρία,
καὶ τῶν ὀσίων Πατέρων τὸ φθέγμα,
σὺν Καλλνίκῳ ὁμοῦ καθικέτευε,
τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Υἱόν,
ἀπαλλαγῆναι ἡμᾶς τῆς κολάσεως.

Διάσωσον,
ἀπὸ κινδύνων Καλλίνικε Ἱεράρχα,
τοὺς ἐν πίστει ζητοῦντας τὴν σὴν μάκαρ βοήθειαν,
σὺ γὰρ ὑπάρχεις,
ἡμῶν πατὴρ θεοφόρε.

Ἄχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῶν Ἐδεσσαίων πατὴρ καὶ διδάσκαλος,
 ἐπὶ μακρὸν ἐγεγόνεις Καλλίνικε,
 παραμυθίαν παρέχων καὶ ἄνεσιν,
 τοῖς ἀλγουμένοις καὶ πένησιν Ἄγιε·
 διὸ καὶ ὑμνοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 1 - 9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνὴν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃς ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

**Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.
Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.**

Ἄγιε Καλλίνικε,
Ἀρχιερεῦ τῆς Ἐδέσσης,
Ἄλμωπίας καύχημα,
καὶ τῆς Πέλλης πάσης τὸ ἐγκαλλώπισμα,
στηριγμὸς γέγονας,
ἐπ' ἐσχάτων Πάτερ,
τοῖς πιστοῖς τῆς Ἐπαρχίας σου,
τύπος γενόμενος,
πάντων τῶν συνόντων σοι Ἄγιε,
προσέτι δὲ γεώργιον,
τὸ λαχόν σοι Πάτερ ὡς ἄριστος,
γεωργὸς Κυρίου,
ἐπότισας τοῖς ὕδασι Χριστοῦ,
καὶ ἐν αὐτῷ τὰ τῆς πίστεως,
σπέρματα κατέβαλες.

Ὁ Ἱερεὺς τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ῥδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡ σὴ χάρις ἐκλάμπει,
ὕπὲρ ἥλιον πᾶσι τοῖς ἀνυμνοῦσί σε,
καὶ αἰτουμένοις Πάτερ,
σαρκὸς τὴν ὑγιάν,
καὶ κακῶν τὴν κατάργησιν,
ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν,
Καλλίνικε εὐχαῖς σου.

Νυνὶ ἐν τῇ Ἐδέσσει,
ἐν τῷ κοιμητηρίῳ σοφὲ Καλλίνικε,
ὁ τάφος σου ὑπάρχει,
πηγὴ τῶν ἰαμάτων,
καὶ στενόντων ἀντίληψις·
διὸ μὴ παύσῃ ποτέ,
ἡμᾶς ἐπιστηρίζων.

Διὰ βίου ἠράσθης,
ἐντολῶν τοῦ Κυρίου τὰ ἐπιτάγματα,
ποιῶν ὁμοῦ καὶ λέγων,
ἐν ἀκριβείᾳ Πάτερ,
ταῦτα πάντα τοῖς μέροψι,
ἐξ οὗ βοῶμεν πρὸς σέ,
γενοῦ ἡμῖν διδάχος.

Θεοτοκίον

Εὐεργέτις τοῦ κόσμου,
ἀνεφάνης Παρθένε Θεοχαρίτῳτε,
γεννήσασα ἀσπόρως,
τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων,
καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως·
ὄν ταῖς λιταῖς σου ἀεὶ,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ἦδὴ ἡ´. Τὸν Βασιλέα.

Ἡμῶν θεόφρον,
γενοῦ προστάτης καὶ φύλαξ,
καὶ βοήθεια ἐν λυπηροῖς τοῦ βίου,
καὶ ἐν ἀρρώστιας,

Καλλίνικε τὸ ἄκος.

Σαῖς ἐνεργείαις,
Ἀρχιερεῦ ἕξ Ἑλλάδος,
τῆς πατρίδος σου ἐχθρῶν τῶν ἐπιβούλων,
σβέσον τὴν μανίαν,
καὶ τάραχον Παμμάκαρ.

Ἴνα τὴν μνήμην,
τὴν ἱεράν σου κατ' ἔτος,
ἐορτάζω καθηκόντος καὶ ὀσίως,
δός μοι τὴν σὴν χάριν,
Καλλίνικε θεόφρον.

Θεοτόκιον

Ναὸς ἐδείχθης,
τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,
ἀκηλίδωτος καὶ ἔμψυχος Παρθένε·
διὸ καὶ αἰτοῦμεν,
τὴν σὴν ἐπιστάσιαν.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰέρευσας ἀξίως,
ἐπὶ γῆς καὶ εἴτα,
ἐν οὐρανῷ ἠριθμήθης Καλλίνικε,
τοῖς ἀσωμάτοις ἀγγέλοις,
διὸ μὲ φύλαττε.

Ὡς ἄγγελος Ἐδέσσης,
πάντας σὺ προφθάνεις,

τοὺς προσκυνοῦντας τὸν τάφον σου Ἅγιε,
καὶ ταπεινῶς ἐκζητοῦντας,
ψυχῆς τὰ πρόσφορα.

Ἦδέως τὴν σὴν κλῆσιν,
οἱ σὲ ἀνυμνοῦντες,
ἀναβοῶσι Καλλίνικε πάντιμε,
ἵνα σκεδάσῃς πάντα,
τοῦ βίου σκάνδαλα.

Θεοτοκίον

Λελαμπρυσμένη οὔσα,
φωτὶ τῷ τοῦ Υἱοῦ σου,
τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου φώτισον,
ἵνα Χριστοῦ τὴν εὐθεΐαν,
ὁδὸν πορεύσομαι.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἐπισκόπων ὁ θησαυρός,
Ἐδέσσης ἡ δόξα,
καὶ ποιμένων ὁ ὁδηγός·
χαίροις Αἰτωλίας,
Καλλίνικε τὸ δένδρον,
τὸ ἐκβλαστῆσαν Πάτερ,
καρπούς τῆς χάριτος.

Τῶν Σιταραλῶνων γόνος λαμπρός,
καὶ Μεσολογγίου,
ἀνεδείχθης ἱερουργός,
ὁ ταῖς νοουθεσίαις,
λαὸν καθοδηγήσας,

πρὸς τὰς νομὰς Κυρίου,
πάτερ Καλλίνικε.

Ὁλβος τῆς Ἐδέσσης ὁ ἱερός,
ὁ τάφος σου ὠφθη,
ἀναβλύζων διηνεκῶς,
χάριν ἰαμάτων,
τοῖς προσκυνοῦσι τοῦτον,
ἐν πίστει ἀκραδάντῳ,
σεμνὲ Καλλίνικε.

Φύλαττε πρεσβείαις σου ἱεραῖς,
τὴν Μητρόπολιν σου,
ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς,
τοῦ ἀντικειμένου,
Καλλίνικε ποιμάνωρ,
Χριστοῦ ὁ ἀρχιθύτης,
ὁ ἀεισέβαστος.

Ῥεῖθροις κηρυγμάτων σου ἱεροῖς,
τὸν λαὸν Ἐδέσσης,
ὡς καὶ Πέλλης τῆς παλαιᾶς,
καὶ τῆς Ἀλμωπίας,
Καλλίνικε ἀρδεύεις,
εἰς ἑκατὸν τοὺς στάχους,
Πάτερ δρεψάμενος.

Κλῆρον καὶ λαὸν τε τὸν εὐαγῆ,
τῆς σῆς Ἐπαρχίας,
ἀρχιθύτα ταῖς σαῖς λίταις,
πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην,
μὴ παύση προστατεύων,
ἐκ πάντων τῶν σκανδάλων,

τοῦ πολεμήτορος.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων...

**Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις,
μεθ' ἧν τὸ παρὸν Προσόμοιον.**

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ῥφθης ἐπ' ἐσχάτων τῷ λαῷ,
ἄριστος ποιμὴν Ἱεράρχα,
πάτερ Καλλίνικε,
πράξεις καὶ ῥήμασι,
καθοδηγῶν ἀσφαλῶς,
πρὸς ὁδὸν τὴν σωτήριον,
καὶ τῆς μετανοίας,
τοὺς καλοὺς ἀκούοντας,
σὲ θεοκίνητε,
ὄθεν καὶ ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου ὕμνοις,
πρὸς τὰ κρείττω τάχος ποφηγέτησον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ὁ ἱερεύς, Δι' εὐχῶν...